

Τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κισάμου καί Σελίνου, ὑπερτίμῳ καί ἐξάρχῳ Ἑσπερίας Κρήτης, κυρίῳ Ἀμφιλοχίῳ Προέδρῳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καί τῷ Ἐντιμολογιωτάτῳ Δρι Κωνσταντίνῳ Ζορμπᾶ, Ἀρχοντι Ἱερομνήμονι τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Γενικῷ Διευθυντῇ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, χάριν καί εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Μετά χαρᾶς ἀποστέλλομεν τόν παρόντα Πατριαρχικόν χαιρετισμόν διὰ τό διοργανωθέν ὑπό τοῦ Ἰνστιτούτου Θεολογίας καί Οἰκολογίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης ἕκτον Διεθνές Οἰκολογικόν Συνέδριον (23 – 26 Σεπτεμβρίου 2019), μέ θέμα: «Οἰκολογική καί Περιβαλλοντική Ἠθική», εἰς τό ὅποιον συμμετέχουν ἐκπρόσωποι Ἐκκλησιῶν, διεκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν, ἱερῶν μονῶν, περιβαλλοντικῶν ὀργανώσεων καί ἀκαδημαϊκῶν ἰδρυμάτων.

Συνεπληρώθησαν ἐφέτος 30 ἔτη ἀπό τῆς καθιερώσεως ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς 1^{ης} Σεπτεμβρίου, ἑορτῆς τῆς Ἰνδίκτου, ὡς «Ἡμέρας προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος». Εἰς τήν περίοδον αὐτήν, κατά τήν ὁποίαν ἡ ἀνθρωπότης ἐβίωσεν ἐντόνως τάς περιβαλλοντικάς καί κοινωνικάς ἐπιπτώσεις τῆς παγκοσμίου οἰκολογικῆς κρίσεως, ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἀνέλαβε ποικίλας σχετικάς πρωτοβουλίας, ὠργάνωσε διεθνή συνέδρια, συνειργάσθη μέ ἐκπροσώπους τῆς πολιτικῆς καί τῶν θρησκειῶν, μέ κοινωνικούς φορεῖς καί οἰκολογικά κινήματα, ἀνέδειξε τάς πνευματικάς καί ἠθικάς ρίζας τοῦ οἰκολογικοῦ προβλήματος καί τήν ἐπείγουσαν ἀνάγκην κοινῆς ἀντιμετωπίσεώς του, εὐαίσθητοποίησε καί ἐνέπνευσεν ἀναριθμήτους ἀνθρώπους καλῆς θελήσεως καί τήν νέαν γενεάν διὰ τήν ἀνάγκην σεβασμοῦ τῆς ἀκεραιότητος τῆς δημιουργίας καί στρατεύσεως διὰ τήν προστασίαν της. Ἀποτελεῖ μεγάλην εὐλογίαν, ὅτι τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον εἶναι ἡ πρώτη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἀνέπτυξε καί προέβαλε τάς οἰκοφιλικάς διαστάσεις τοῦ χριστιανικοῦ εὐχαριστιακοῦ καί ἀσκητικοῦ ἥθους.

Ἐπιθυμοῦμεν νά ὑπενθυμίσωμεν καί πρὸς ὑμᾶς, ὅτι αἱ δράσεις τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας διὰ τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος δέν ὑπῆρξαν μία περιστασιακή ἀντίδρασις εἰς τήν σύγχρονον οἰκολογικήν κρίσιν, ἀλλά πηγάζουν ἀπό τήν θεολογίαν της. Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἔμπρακτος οἰκολογία, εἶναι «σχολεῖον οἰκολογικῆς εὐθύνης». Κατά τήν ὀρθόδοξον θεολογικὴν οἰκολογίαν, ἡ ἀντικειμενοποίησις καί ἐκμετάλλευσις τῆς κτίσεως ὑπό τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διαστρέβλωσις τῆς χριστιανικῆς κοσμολογίας καί ἀνθρωπολογίας καί ὄχι ἡ συνέπειά των, ὡς ὑπεστηρίχθη ὑπό τῆς κριτικῆς κατὰ τάς τελευταίας δεκαετίας. Ἡ καταστροφή τοῦ περιβάλλοντος εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς τραγικῆς ρήξεως καί ἀλλοτριώσεως τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεόν, τῆς ἁμαρτίας, ἡ ὁποία ἠλλοίωσε καί τήν σχέσιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τήν κτίσιν. Ἡ οἰκολογικὴ κρίσις εἶναι ἀπότοκος τῶν διχασμῶν καί τῶν ἀδιεξόδων τῆς αὐτοσωτηριακῆς καί αὐτογνώμονος ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς τήν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ἀσκητικὴ παραίτησις ἀπὸ «κυριαρχικά δικαιώματα» τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς φύσεως καί ἡ εὐχαριστιακὴ χρῆσις τῆς δημιουργίας ἀνήκουν εἰς τόν πυρῆνα τῆς ταυτότητος τοῦ πιστοῦ. Ἡ ὀρθόδοξος πίστις, ἡ λατρευτικὴ ζωὴ, τό εὐχαριστιακόν ἥθος, ἡ ἀσκητικὴ ἀπλότης, ὁ κοινοτικός τρόπος τοῦ βίου,

ἐμπερικλείουν τήν μέριμναν διά τήν κτίσιν. Ἐπί τῆς βάσεως αὐτῆς, ἐστηρίξαμεν κάθε πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία συμβάλλει εἰς τήν ἀνάπτυξιν οἰκολογικοῦ ἡθους, ἐμπράκτου προστασίας τῆς κτίσεως, καί εἰς τήν ἐδραίωσιν ἑνός οἰκοφιλικοῦ πολιτισμοῦ. Διεκηρύξαμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νά ὑπάρξῃ ἀληθῆς πρόοδος, ἐάν αὕτη ἐκτυλίσσεται εἰς βάρος τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τῆς βιωσιμότητός του. Ἐτονίσαμεν τήν συνάφειαν περιβαλλοντικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων καί τήν ἀποτελεσματικότητα κοινῆς προσεγγίσεώς των. Κατεβάλομεν ποικίλας προσπάθειάς διά τήν συνειδητοποίησιν τῆς ἀνάγκης παγκοσμίου κινητοποιήσεως καί συνεργασίας διά τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγαλυτέρου ἴσως προβλήματος εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, τό ὁποῖον δέν ἀπειλεῖ ἀπλῶς τήν ποιότητα τῆς ζωῆς μας, ἀλλά καί αὐτήν ταύτην τήν ἐπιβίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἡ οἰκολογική εὐθύνη, ἡ οἰκοφιλική συμπεριφορά, ὁ σεβασμός πρὸς τήν ἱερότητα καί τήν ὠραιότητα τῆς δημιουργίας, εἶναι ἡ σύγχρονος «κατηγορική προστακτική» διά σύνολον τήν ἀνθρωπότητα. Δέν ἀρκεῖ νά ἐκφράζωμεν τήν ἀγωνίαν ἡμῶν διά τήν ἀπειλουμένην φύσιν, ἀλλά ὀφείλομεν νά ἀγωνιζώμεθα σθεναρῶς διά τήν προστασίαν της. Καί μόνον ἡ κλιματική ἀλλαγὴ καί αἱ ἐπιπτώσεις της δέν ἐπιτρέπουν ἀδιαφορίαν καί ἐφησυχασμόν. Εἶναι ἀφελής ἡ ἄποψις ὅτι τό οἰκονοσύστημα ἔχει τήν δύναμιν νά ἀνανεώνεται συνεχῶς, παρὰ τὰς ἐντόνους ἀνθρωπογενεῖς ἐπιβαρύνσεις του.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἐθέσαμεν ὑπὸ τήν αἰγίδα τῆς ἡμῶν Μετριότητος τό παρόν Διεθνές Συνέδριον τῆς Ὁρθόδοξου Ακαδημίας Κρήτης, ἡ ὁποία προβάλλει, καί εἰς τό θέμα τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, τὰς θέσεις τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Καθ' ὅλην τήν πεντηκονταετῇ ζωὴν της ὑπῆρξε τόπος συναντήσεως, συνεργασίας καί συμπνευματισμοῦ, καλλιιεργείας ἐμπιστοσύνης εἰς τήν δύναμιν τοῦ διαλόγου, τῆς γνώσεως καί τῆς ἐπιστήμης, τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος διά τήν εἰρήνην καί τήν καταλλαγὴν, πεδῖον ἀναπτύξεως οἰκουμενικοῦ πνεύματος καί «βιωμένου οἰκουμενισμοῦ», ἀναδείξεως τοῦ πολιτισμικοῦ, ἠθικοῦ καί πνευματικοῦ δυναμισμοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας. Μὲ τὰς δράσεις της, ἡ Ὁρθόδοξος Ακαδημία Κρήτης ἀπέδειξε καί ἀποδεικνύει ὅτι ἡ συνεχὴς χριστιανικὴ καλὴ μαρτυρία ἐν τῷ κόσμῳ «περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος» καί ὅχι ἡ ἄγονος ἐσωστρέφεια ἀποτελεῖ τήν ὀρθὴν κατανόησιν καί βίωσιν τοῦ «οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου» χαρακτῆρος τῆς Ἐκκλησίας.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις, ἐπευλογοῦντες τό παρόν Διεθνές Οἰκολογικόν Συνέδριον καί συγχαίροντες τοῖς συμβαλοῦσιν εἰς τήν προετοιμασίαν καί ὁργάνωσιν αὐτοῦ καί πᾶσι τοῖς συνέδροις διά τήν παρουσίαν των, εὐχόμεθα ἐπιτυχῇ κατὰ πάντα διεξαγωγὴν αὐτοῦ καί λυσιτελεῖ συμπεράσματα, καταστέφοντες δέ ὑμᾶς καί τοὺς συνεργάτας σας διά τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν εὐλογίας, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ὑμᾶς καί ἐπὶ τὸν εὐσεβῆ κρητικόν λαόν τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ φιλανθρώπως πάντα οἰκονομοῦντος Δημιουργοῦ τῆς κτίσεως καί Δοτῆρος παντός ἀγαθοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ.

βιθ' Σεπτεμβρίου κγ'
Ἡ Πρωτοπρεσβυτέρη ἀρχιεπίσκοπος ἡ Χειρὶν ἀδελφῶν
Ἡ Πρωτοπρεσβυτέρη ἀρχιεπίσκοπος ἡ Χειρὶν ἀδελφῶν
Ἡ Πρωτοπρεσβυτέρη ἀρχιεπίσκοπος ἡ Χειρὶν ἀδελφῶν